

[Juul-Madsen.]

sig om, var at komme videre med henblik på at udbygge postgiroens muligheder i retning af bankvirksomhed.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det er lige stærkt nok, når hr. Lütken her fra folketingets talerstol pådutter danske pengeinstitutter, at de giver dem, hr. Lütken kalder de små i samfundet — hvem det så måtte være — en ringere service og en ringere betjening end de kunder, som efter hr. Lütkens terminologi er de store kunder. Jeg har den opfattelse, at der både i banker og sparekasser ydes en helt fantastisk service over for en hvilken som helst — uanset påklædning, hudfarve eller slips — der henvender sig ved skranken for at blive betjent, det være sig i det ene eller det andet pengeøkonomiske anliggende. Jeg vil i hvert fald gerne tilbagevise hr. Lütkens påstande og bede ham yderligere underbygge den beskyldning, han her er kommet med imod danske pengeinstitutter.

Det ærede medlem hr. Hans Lund var i sit første indlæg inde på, at navnlig en enkelt bank var favoriseret. På hvilken måde har man favoriseret en enkelt bank? Man har vel fra statens side haft et samarbejde med en enkelt bank. Jeg kunne da stille det spørgsmål til ministeren, der så gerne vil stille spørgsmål til os andre: har det ikke været et praktisk og et billigt samarbejde, man har haft med denne store bank i forbindelse med udbetaling af lønninger fra statens side? Det har måske endog slet ikke kostet staten noget?

Den højtærede minister stillede en lang række spørgsmål til mig i stedet for at besvare mine spørgsmål. Vi kan jo strides om terminologien, men jeg har sagt, at man udvider postgiroen fra at være en virksomhed, der formidler betaling — hvilket den gør udmærket og er særdeles velegnet til; det er en virksomhed, som passende kunne udvides, også i samarbejde med de danske pengeinstitutter — til at være en virksomhed, der også har andre funktioner end betalingsformidling. Når man kan have beløb af en vis størrelse indestående på en konto, der forrentes som i banker og sparekasser, når man, på baggrund af at man har lønkonto, kan få lån på op til en måneds løn, og når man, såfremt man har en løbende opsparing, på samme måde som man kan

det i banker og sparekasser — indtil videre ganske vist med et loft på 15.000 kr. — kan benytte postgirokontoen som et sted, hvor man kan låne til sin bil eller til andre fornødheder, så er man jo inde på en virksomhed, som man kan kalde bankvirksomhed, eller som man kan kalde en postsparebank, hvis man vil det. Ministeren må finde ud af med sig selv, på hvilken måde han vil udtrykke det, men ingen kan bestride, at man her går ind på et område, hvor danske banker og pengeinstitutter hidtil på en for befolkningen helt tilfredsstillende måde har betjent hele det danske kundemarked.

Dertil kommer de udsigter, der er til — ikke mindst når man har en ambitiøs minister som hr. Kampmann, hvad der i mange henseender kan være prisværdigt — at man kan frygte en udvidelse med de konsekvenser, som Nationalbankdirektøren har peget på. Det er dog ikke nogen ligegyldig person. Formanden for Danske Sparekasser, direktør Steen Madsen, har peget på det samme; han er dog heller ikke nogen ligegyldig person. I øvrigt har en række medlemmer inden for socialdemokratiet fra Thomas Nielsen til Hans Rasmussen og Erhard Jakobsen peget på det, så vi står ikke helt alene fra konservativ side og fra borgerlig side, når vi er meget betænkelige ved dette lovforslag. Jeg kan i hvert fald sige, at det konservative folkeparti kan ikke medvirke til dets gennemførelse.

Lennart Larson: Ministeren stillede nogle spørgsmål og nævnte bl. a., at der ikke her var tale om en postsparebank. Nu har jeg ikke nævnt ordet postsparebank; jeg har nævnt „banker“, og jeg kan også nævne „pengeinstitutter“, så har jeg fået sparekasserne med. Jeg vil gerne bede om tilladelse til at citere nogle af bemærkningerne til lovforslaget, for jeg begynder at blive nervøs for, at ministeren for offentlige arbejder nu også skal til at have med bankvæsen at gøre, når man ikke ved mere om, hvad det drejer sig om. Her er der tale om at tilskrive renter på tre forskellige måder. Der er tale om at tilskrive 2½ pct.s rente på løbende konti, der er tale om at beregne renten 3 gange om måneden, der er tale om at give 6 pct.s rente på beløb indsat på opsigelse med 3 måneders varsel som i banker og sparekasser, og så står der: